วารสารการจัดการ
(WMS Journal of Management)
สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2559)

บรรณาธิการแถลง

ในวารสารการจัดการ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม – เมษายน พ.ศ. 2559 ประกอบไปด้วยผลงานวิชาการจากหลากหลายสถาบัน จำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง เริ่มจาก อุษา กิตติพันธ์โสภณ ศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ตัวตนบนเครือข่ายสังคมที่มีผลต่อความตั้งในซื้อสินค้าบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่า การรับรู้ตัวตนบนเครือข่ายสังคมมีอิทธิพลทางบวกต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายซึ่งส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจซื้อของลูกค้า บุศรา สุขะวัลลิ และอุทัย ตันละมัย ได้วิจัยเพื่อพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนเรื่องการบัญชีภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี รวมถึงตรวจสอบการใช้งานการใช้งานของระบบดังกล่าว จนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

นุอนันท์ คุระแก้ว นคร กกแก้ว และนุกูล สุขสุวรรณ์ เปรียบเทียบการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของโครงการโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนโดยวิธีการเปรียบเทียบต้นทุนและความเสี่ยง ผลการศึกษาพบว่าโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนมีต้นทุนรวมตลอดอายุโครงการสูงกว่ากรณีที่รัฐดำเนินการเอง แต่มีความเสี่ยงต่ำกว่า คมกริช วงศ์แข ได้ใช้แบบจำลองโครงสร้างเวคเตอร์ออโตรีเกรสสีพของเบย์ในการประมาณค่าและใช้เมตริกซ์ข้อจำกัดร่วมในการหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยกับตัวแปรต่างๆ ผลการศึกษาพบว่าการรักษาเสถียรภาพภายในประเทศสำคัญต่อระดับความเชื่อมั่นทั้งต่อผู้บริโภคในประเทศและต่อนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ รพีพรรณ จันทับและ ลินจง โพชารี วิเคราะห์และพบว่าปัจจัยด้านอัตลักษณ์ทรัพยากรท่องเที่ยว 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะที่อยู่อาศัย ด้านอาหารพื้นบ้าน ด้านผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมและประเพณี ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านตากลาง จังหวัดสุรินทร์ วราภรณ์ สุขแสนชนานันท์ ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการโฮมสเตย์ในเกาะยอ พบว่า ความคาดหวังพิจารณาตามกรอบ 7Ps ของนักท่องเที่ยวได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอในทุกๆด้านยกเว้นด้านการส่งเสริมการตลาด

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ เยี่ยมดาว ณรงคะชวนะ และ ยุทธชัย ฮารีบิน เปรียบเทียบระดับและความสัมพันธ์ของการจัดการความรู้และความผูกพันต่อองค์การของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยผลการศึกษาพบว่า โรงแรมระดับ 5 ดาว มีระดับของกระบวนการจัดการความรู้และความผูกพันของพนักงานต่อองค์การมากกว่าโรงแรมระดับ 4 ดาว ระยะเวลาการเปิดกิจการของโรงแรมส่งผลระดับการจัดการความรู้และความผูกพันต่อองค์การ ทั้งนี้จำนวนพนักงานของโรงแรมที่เหมาะสมกับกระบวนการการจัดการความรู้และความผูกพันต่อองค์การคือ 200 คนขึ้นไป

ขอขอบคุณเจ้าของผลงานทุกท่านและหวังว่าท่านผู้อ่านคงได้ประโยชน์จากวารสารฉบับนี้ไม่มากก็น้อยและพบกันใหม่ปีหน้า

บรรณาธิการจัดการ